

NYHETSBRÄV 1:2022

(Publicerat 2022-01-16)

Så har då ett nytt år börjat. Och för min del har det börjat bra trots det allmänna covid- och omikronståhejet. Kanske är det så att all kollektivt uppdriven och pandemihänvisande ångest för att vi människor inte har – och aldrig torde få och dessutom heller aldrig haft – full kontroll på våra livsomständigheter har påverkat en del av oss till en djupare och sannare kontemplation över den gåva det liv är som vi har, och att det är viktigt att vi förvaltar våra positiva och konstruktiva framtidsskapande möjligheter. Jag tycker mig åtminstone känna ett gryende omslag i atmosfären. Och är glad över att kunna lämna några nya poddbidrag till stöd för den av mig anade, pågående och nog så viktiga förändringen.

I. Jag har gästade Agneta Sjäodins podd *Så in i själen*

I höstas blev jag helt överraskande kontaktad av Agneta Sjäodin som ville att vi skulle träffas för en poddinspelning. Något som jag förstås tackade ja till. Och en kulen novemberdag infann jag mig på överenskommen tid i inspelningsstudion. Det blev ett helt otvunget och trevligt samtal om djupa livsfrågor.

En av mina egenheter är jag inte direkt har något klart minne av vad som blir sagt under ett sådant där samtal så jag inväntade med viss spänning publiceringen som skedde den 9 januari. Avsnittets titel är *Tecken i tiden. Vad går livet ut på och vart är världen på väg*. Förutom på min [hemsida](#) finns det för lyssning där poddar finns som t.ex. [Acast](#), [Podbean](#) och [Spotify](#).

Kan dessutom tillfoga att jag på Facebook och LinkedIn skrev så här om avsnittet:

Nu har jag tagit mig tid att lyssna på det. Att lyssna på sig själv är ju lite egendomligt. Även om mitt minne för detaljer i ett samtal är skralt så blir jag ju inte så här efteråt överraskad av det jag säger och utbrister "så intressant, det hade jag ingen aning om". Men den här gången blev jag ändå lite överraskad. Jag tyckte det kändes bra när vi satt i studion och spelade in, men om det skulle märkas i själva avsnittet visste jag ju inte. Men det gör det. Jag snackar ju mest, men Agneta är närvarande i samtalet på det där sättet som gör att det blir en varm och helgjuten känsla samtidigt som det blir en hel del vettigt sagt. Så jag är mer än nöjd och hoppas att många ska finna vårt samtal givande.

II. Nytt poddavsnitt med Jonna Bornemark

Fredrik Lidman och jag träffade Jonna Bornemark för ett samtal i vår podd / *fjärilens tid* ett par månader efter att hon tilldelats [2021 års Hillesgårdspris för medmänsklighet och mod](#) med motiveringen

Jonna Bornemark får 2021 års Hillesgårdspris för medmänsklighet och mod för att hon med sitt glasklara och stridbara tänkande lyckats visa att om vi vill utveckla det goda omdöme som krävs för att bygga ett mänskligare

samhälle så behövs en renässans för det omätbara, att vi uppvärderar intuitionen och den empatiska känslan för varandra.

Det blev det elfte avsnittet i podden och det har titeln [Låt världen vara så mycket rikare](#)".

Detta utomordentligt intressanta och lyssningsvärda avsnitt publicerades för några dagar sedan, dvs. den 11 januari, och presenteras så här på hemsidan för / *fjärilens tid*:

Jonna Bornemark har blivit en viktig och skarp humanistisk röst i den svenska samhällsdebatten. Vi träffade henne efter att hon tilldelats 2021 års Hillesgårdspris för medmänsklighet och mod. I samtalet tar Jonna avstamp i sina erfarenheter som förälder till ett autistiskt barn. Det intensiva samtalet böljar sedan fram och tillbaka i en ström av olika frågor som är centrala för hur vi människor ska kunna leva klokare tillsammans.

III. Nytt avsnitt i podden *Banbrytande ledarskap*

I höstas deltog Monika Neukirchen, Fredrik Lidman och jag på ett arrangemang på [Ekskåret](#) som kallades *Work Away* där vi spelade in en podd som fått titeln [Vad tjänar du?](#).

Vilket är ditt syfte, ditt why eller varför inte kalla det för ditt kall? Vad är det du tjänar? Monika Neukirchen talar i detta avsnitt med Karl-Erik Edris och Fredrik Lidman om hur en tjänande inställning kan vara vägen till ett rikt och meningsfullt liv, och också vägen till bättre organisationer och en bättre värld. I samtalet reflekterar de om hur man, genom att bli uppmärksam på signaler från sitt inre, bättre kan förstå sitt syfte och sitt uppdrag i livet.

En kompletterande beskrivning är också den jag använde på Facebook och LinkedIn. Där skrev jag:

Här kommer ett nytt poddavsnitt i podden *Banbrytande ledarskap* inspelat på Ekskåret tidigt i höstas. Det är Monika Neukirchen, Fredrik Lidman och jag som samtalar under rubriken "Vad tjänar du?". För er som till äventyrs tror att titeln indikerar att vi sitter och jämför våra lönebesked eller självdeklarationer så är det alltså inte så, utan avsnittet handlar om en reflektion kring vad det är man satsar sin tid och energi på. Man kommer ju som människa inte undan att man måste ta ställning till vilka värden och syften man arbetar för. Man kan visserligen blunda för eller tänka diffust om saken, men förr eller senare är det bra om man hittar ett sätt att leva som gör att man känner att man gör sig själv rättvisa och genom det – om än i det lilla – tjänar något (eller tar ansvar för något om man föredrar det språkbruket) som är bra och framåtsyftande.

Nämner gärna också att det föga överraskande finns lyssningsvärda avsnitt i [podden Banbrytande ledarskap](#) där jag inte deltar. Så t.ex. det senaste som är ett samtal med [Ekobankens](#) förra VD Annika Laurén under titeln [Den långa viljan](#). Det

är enligt mitt förmenade storartat bra då det fångar många dimensioner av ett samhällsomdanande entreprenörskap.

Avsnittet presenteras så här:

Det moderna projektet krackelerar och för att det nya ska kunna växa fram behöver det finnas institutioner som stödjer det. Ekobanken är ett svenskt exempel på ett sådant initiativ och i detta avsnitt berättar Annika Laurén om sin banbrytande resa med att starta upp och utveckla en idéstyrd bank. Vi pratar om hur regelverk och politik gjorde resan svår, och hur det som tedde sig i det närmaste omöjligt visade sig vara möjligt tack vare ett gediget grupparbete och en respekt och lyhördhet för det Annika kallar för "den långa viljan".